

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 1057/15
Дана: 10.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Н. С. из Ј., ..., против туженог Градског већа Града Јагодине, ради поништаја решења број 433-403/14-01 од 16.12.2014. године, у предмету отписа дуга, у нејавној седници већа одржаној дана 10.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА** решење Градског већа Града Јагодине број 433-403/14-01 од 16.12.2014. године.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за отпис дуга по основу накнаде за коришћење грађевинског земљишта, због застарелости, а ставом другим диспозитива, жалба не одлаже извршење решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 20.01.2015.године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да је правно лице "П. б." из Ј., као порески обвезник коме су утврђене предметне пореске обавезе, брисано из Регистра привредних субјеката, те да се из тог разлога не могу наплатити од тужиоца. Истиче да обавештење о дуговању и аналитичке картице нису доказ о дуговању тужиоца, те да се застарелост не може прекинути на основу тих доказа. Са наведених разлога, предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и тужиоца ослободи плаћања утврђених обавеза.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао: тужба је основана.

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за отпис дуга по основу накнаде за коришћење грађевинског земљишта, због застарелости, а ставом другим диспозитива, одлучено је да жалба не одлаже извршење решења. Из образложења даље произлази да је решење коначно у управном поступку у смислу одредбе члана 140. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а према датој правној поуци, против решења се може покренути управни спор тужбом пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема тог решења.

Одредбом члана 46. став 5) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“ број 129/07, 83/14) прописано је да Општинско веће решава у управном поступку у другом степену о правима и обавезама грађана, предузећа и установа и других организација у управним стварима из надлежности општине.

Одредбом члана 2а ставом 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02...68/14) је прописано да се овај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, а ставом 2. да код утврђивања, наплате и контроле јавних прихода и споредних пореских давања из става 1. овог члана, издавања прекршајног налога, као и код подношења захтева за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје надлежном прекршајном суду, надлежни орган јединице локалне самоуправе има права и обавезе које по овом закону има Пореска управа, осим права и обавеза које се односе на случајеве, наведене у тачкама 1) до 6) овог става.

Одредбом чланом 115. ставом 4. истог закона, прописано је да ће Пореска управа решењем отписати дуг по основу пореза и споредних пореских давања када се стекну услови из члана 22. став 2. и 4. и члана 23. став 2. овог закона, као и у другим случајевима прописаним законом.

По оцени Управног суда, оспореним решењем је повређен закон на штету тужиоца. Ово стога што је у конкретном случају, тужени орган оспореним решењем одлучио по захтеву тужиоца за отпис дуга по основу накнаде за коришћење грађевинског земљишта, због застарелости, дакле у управном поступку у првом степену, супротно члану 46. став 5) Закона о локалној самоуправи и супротно

цитираном члану 2а. став 2. и 115. став 4. Закона о пореском поступку и пореској администарцији, према коме је о захтеву за отпис дуга надлежна да одлучује, као орган јединице локалне самоуправе, Градска управа за утврђивање, наплату и контролу јавних прихода. Доношењем оспореног решења од стране туженог органа, који је у конкретном случају одлучивао као стварно ненадлежан орган, повређене су одредбе члана 17., 18. и 19. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), као и начело двостепености у решавању, садржано у члану 12. Закона о општем управном поступку.

Поред тога, тужени је учинио и повреду члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Ово стога што су саставни делови оспореног решења контрадикторни, јер је у диспозитиву одлучено да жалба не одлаже извршење решења, а у образложењу наведено да је ово решење коначно и да се против истог може покренути управни спор.

Са изнетог, имајући у виду да је оспорено решење донето од стране стварно ненадлежног органа, то је Управни суд одлучио да оспорено решење поништи због повреда правила поступка, али не и да врати предмет на поновни поступак и одлучивање.

Како је закон повређен на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, при чему је тужени орган везан правним схватањем суда на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.03.2017. године, I-4 У 1057/15

Записничар
Драгана Максимовић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП